

ACC. N:R M. 10457: 1-6.

Landskap: *Blekinge* Upptecknat av: *Marica Björnsdotter*
Härad: Adress: *Rödaby*
Söken: *Ronneby stad* Berättat av: *herr G. J. Hambrög*
Uppteckningsår: *1947* Född år *1863* i *Småland*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"*Tosia Konradson*"

s. 1-6.

LwF. 44.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 10457: 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På Tasta bannadan i Kanneby. Så
var det anmärkligt att i Karlshamn
uppsingga en skjuts ty alla
var i Kanneby. Ett Fårskräck-
igt fall blev, när kom vid fem
på morgonen i sin alla till
i familjevagnar de mästa.
Tuntimrena var klädda i blomster-
krastar som de var i händerna.
Där i de blomkrastarna fanns
isop lavendel. abrodd, de
skulle vara för att lukta på
Karlarna var mer håller
mindre nyktra.

Fåschrift. Jag har använt Herr
Hullbergs begra uttal. Det blir
liksom mera äpta de.

ACC. N:R M. 10457: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

2

Tam ett drag, kammar herrar och
damer i familjevagnen af fem
på morgonen, då portarna var
låsta kunde de icke komma
in på någon gård, därför de
körde gatan ner och gatan upp
politiska vägrade sig in på
dem. Men så var det en (kärman)
som hette Ovet Andersson han
littalade dem ja i prägade dem
om de ville ha plats för sina
hästar, i då tackade de ja, i
han gick före dem upp till
karr och portarna. Slags upp
och de körde in på gården
sen slags portarna igen i
så blev de mestängta karlarna
blev inlåsta i arästern och deras,

fruntimmer fingo gå ut på
stam. De fingo vara inlåsta
där hela dagen, först på
kvällen fingo de kära-
kenn då. Det där hade händer
är efter är upprepat. Men
efter det de blevo inlåsta
hos polisen tveg det slut.
Det där hade inte med
Tastin samma dom att göra
det kunde inträffa vilken
dage som helst. Om gånge var
de IT upplapp här i Stam att
så i Kamby. upplapp inträffa
de sannoligt för en femtio-50
år sedan. Då skulle polisen
anhålla en, och på den tiden
hade polisen en källa att dra

ACC. N:R M. 10457: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

fyllhundarna på. Men då
skockade folk till ifrån alla
håll, tog kårerna ifrån
polisen och kastade den i
ån, rättare de kände den i
ån. Fåra borgmästaren läte
upp uppställningen. Rekruiter-
ade militär ifrån Bredåkra,
där var existens på den
tiden. Så var det de åtskilliga
som blev utvalde, å fick sej
en å annan manad på
något de haft. Så gick det till
i Kanneby. Får i tiden, det
hände för cirka femtio
50 år sedan, hållde över
år under den tiden.
Första brunnbalen var ingen

var ingen folksamling,
men andra var till
barnadan. Folk gick ut
till brunnen och såg på
när bursgästerna drack
vatten. Samt åhörd
prädikan & musiken vid
brunnen. Prädikan vid
brunnen var kl 8 på mor-
nagen. Sedan gick de
till kyrkan. Ty det var
alltid, alltid på en söndag
enkelt folk hade kryddkåstar
psalmböcker och näsdukar i
händerna. Förskilt fint
folk hade luktglasor. De
gick de i sin kyrkan.
Till parken och höll på
musiken där.

Varefter de gingo till
Snäckebacken till dans
banan. Sen så sprides de
åt var sitt håll, och kände
hem igen. Det gick ardent-
ligt till vid snäckebacken
ungdammarna skatte sig fint
säger Herr Hultberg, och de
var klädda i långa gular
lurvedukar (schaller) en
gång skrev jag om vad en
fläkter berättade.

Han hade nog berättat mäst
om sig själv då. Seeta är berättat
av hannely gamla aktians rapare
som har rapat i 36 kyrksocknar
och född i Småland den 5 Juli
år 1863 och heter G. J. Hultberg.

Hultberg var en gammal hannelybo och en fin man.